

DIALOG

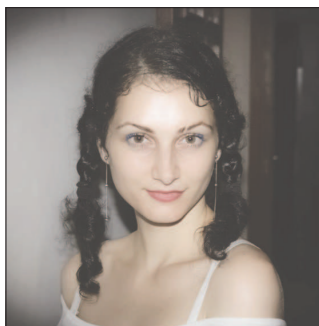
studentesc brâncovenesc

JOI // 17 OCTOMBRIE 2013// ANUL X // NR. 635 // www.univcb.ro // dsb@univcb.ro

“Universitatea Constantin Brâncoveanu reprezintă mediul ideal pentru acumularea cunoștințelor necesare pentru a profesa în orice domeniu.”

Pagina 2

“După două experiențe inedite ca acestea, cu Erasmus, stima și respectul de sine cresc, pretențiile față de propria persoană sunt multiplicare.”

Pagina 3

Fie că are deja un job sau că este în căutarea unuia, oricine ar trebui să știe o serie de lucruri care nu se împărtășesc cu ceilalți colegi la locul de muncă.

Pagina 4

□ Universitatea Constantin Brâncoveanu colaborează cu mediul de afaceri local

„În ziua de astăzi, dacă nu ești pregătit, riști să îți pierzi locul de muncă”

Universitatea Constantin Brâncoveanu a organizat, de curând, o sesiune de cursuri de instruire și perfecționare destinate funcționarilor publici din cadrul instituțiilor publice la nivel local sau a unor instituții de utilitate publică. Conf. univ. dr. Sebastian Ene, prorectorul Universității Constantin Brâncoveanu, este unul dintre cei care le-au vorbit cursanților despre utilitatea managementului timpului. De la domnia sa am aflat care au fost obiectivele cursului, lectorii care l-au susținut și importanța pregătirii continue în construirea unei cariere profesionale solide.

1. DSB: Care a fost motivul pentru care Universitatea Constantin Brâncoveanu a organizat acest curs de instruire și formare? Cărei necesități răspunde el?

Conf. univ. dr. Sebastian Ene: Cursul despre care vorbim a fost solicitat de către o serie de instituții care au dorit formarea și perfecționarea în acest sens. Este vorba despre instituțiile publice locale sau instituții de utilitate publică. Sunt peste o sută de cursanți care se specializează în domeniul comunicării, al relațiilor publice și al managementului timpului. Ei dezvoltă astfel o serie de abilități care conduc în mod direct la creșterea eficienței activității pe care o desfășoară în instituțiile în care lucrează.

2. DSB: Care au fost obiectivele training-ului?

Conf. univ. dr. Sebastian Ene: Obiectivele clare ale cursului au fost instruirea și perfecționarea.

Astfel prin cunoștințele obținute, participantul la curs poate să devină mai eficient la locul de muncă, poate să crească satisfacția personală ca urmare a rezultatelor obținute, să-și îmbunătățească abilitatea de comunicare și de interacțiune cu contribuabilii. Este necesar să menționăm faptul că acestea sunt cursuri pe care Universitatea noastră le organizează periodic, sub forma cursurilor de scurtă durată. Oferim astfel posibilitatea companiilor, instituțiilor publice să-și perfecționeze personalul. În afara cursurilor de comunicare, relații publice, managementul timpului, organizăm cursuri de manager de proiect, formatori, expert achiziții publice, management financiar, contabilitate și analiză financiară.

3. DSB: Practic, în ce au constatat cursurile?

Conf. univ. dr. Sebastian Ene: Au existat trei itemi principali: partea de comunicare, având ca principal obiectiv dezvoltarea abilităților de comunicare; partea de relații publice, prin care au fost dezvoltate capacitatea de relaționare a participanților la curs și partea de organizare a timpului, căreia, din păcate, de cele mai multe ori, nu i se acordă atenția necesară la locul de muncă, eficiența din acest punct de vedere fiind diminuată, iar nivelul de stres al angajatului - ridicat.

4. DSB: Cine sunt lectorii care l-au susținut și de ce tocmai ei?

Conf. univ. dr. Sebastian Ene: Cursul a fost

susținut de patru lectori, specialiști în domeniul respectiv. Aceștia sunt oameni care au cunoștințe teoretice solide în domeniu dar mai ales sunt practicieni recunoscuți, care au participat la numeroase astfel de cursuri. Este vorba despre prof. univ. dr. Radu Pârnu, specialist în comunicare, despre lect. univ. dr. Cristina Munteanu pe partea de comunicare și relații cu mass-media, despre lect. univ. dr. Cristina Șebănică pe domeniul relațiilor publice și de mine - pe partea de managementul timpului, fiecare dintre noi având experiență în domeniile pe care le-am amintit mai devreme.

5. DSB: Vorbiți-ne despre training-ul ca metodă complementară de formare a specialistului. Cât de importante sunt aceste sesiuni de pregătire?

Conf. univ. dr. Sebastian Ene: Noi am început să organizăm, încă de anul trecut, cursuri de perfecționare, cursuri de instruire, cursuri de inițiere de scurtă durată, pentru că acestea contribuie la dezvoltarea profesională și optimizarea muncii unei persoane. Acestea sunt foarte importante pentru cei care le parcurg pentru că, în ziua de astăzi, dacă nu ești pregătit, riști să îți pierzi locul de muncă și atunci aceste cursuri au rolul de a te pregăti și de a te face pe tine să devii mai bun, mai bine instruit, astfel încât să ai o eficiență și o satisfacție a muncii mai mare.

Adriana Cocirță

“ERASMUS reprezintă punctul de plecare spre un alt viitor”

George Pletosu este unul dintre studenții Universității Constantin Brâncoveanu care au profitat din plin de toate oportunitățile pe care universitatea îi le-a pus la dispoziție. Cu el am stat de vorbă despre cum a fost perioada studenției, despre cum a fost să studiezi în cadrul instituției, despre ce a însemnat pentru el experiența oferită de o bursă Erasmus și despre ce i-ar spune unui tânăr absolvent de liceu, care nu este hotărât încotro să meargă.

1. DSB: Știm că sunteți încă student în cadrul Universității Constantin Brâncoveanu. Cum a fost studenția pentru dvs., până acum?

George Pletosu: Numele meu este Pletosu

George-Emanuel, sunt student în anul III în cadrul Universității Constantin Brâncoveanu Pitești, specializarea Contabilitate și Informatică de Gestiune. În opinia mea, studenția reprezintă un pas spre viitor, spre maturitate, iar universitatea îți oferă un mediu superior de educație și formare profesională.

2. DSB: Dacă ar fi să faceți un portret al universității și al cadrelor didactice din UCB, care ar fi principalele trăsături pe care le-ați menționa?

George Pletosu: Universitatea Constantin Brâncoveanu reprezintă mediul ideal pentru acumularea cunoștințelor necesare pentru a profesa în orice domeniu. Consider că principalele trăsături ale universității și ale cadrelor didactice sunt:

profesionalismul, seriozitatea și dăruirea cu care se abordează fiecare curs sau seminar și implicarea în procesul de educație al studenților.

3. DSB: Ce anume v-a determinat să alegeți o carieră în domeniul finanțe – contabilitate?

George Pletosu: Specializarea în acest domeniu reprezintă o carieră de viitor, fiind un domeniu foarte important în țara noastră, cu o gamă vastă de cunoștințe, care odată dobândite, îți pot oferi multiple oportunități în vederea obținerii unui job stabil. Acestea sunt principalele motive care m-au convins să

imi construiesc cariera acest domeniu.

4. DSB: Care sunt cele mai semnificative beneficii ale unui student care alege să plece în străinătate cu un program Erasmus pentru studii sau practică?

George Pletosu: ERASMUS reprezintă punctul de plecare spre un alt viitor, spre un viitor mai bun, cu orizonturi noi și mult mai dezvoltate. Este experiența care te creează ca om, te definește ca entitate, îți conturează domeniul pe care ți-l alegi, ca student la o universitate.

5. DSB: Cât de importantă considerați că sunt pregătirea profesională temeinică și studiile superioare în obținerea job-ului visat?

George Pletosu: Obținerea job-ului visat, care să îți asigure, pe viitor, stabilitatea financiară dorită, necesită timp, răbdare, ambiție, determinare. Cel mai important element este reprezentat de studiile superioare, care te ajută cel mai mult să profesezi în domeniul dorit. Nu este ușor, dar nici imposibil.

6. DSB: Care ar fi mesajul pe care i l-ați transmite unui elev de clasa a XII-a care încă nu a decis domeniul în care ar vrea să profeseze?

George Pletosu: Fiecare elev ar trebui să se gândească, din timp, la cariera sa, dar, înainte de a lua o decizie, trebuie să ia în considerare șansele de reușită – dacă ceea ce vrea el să facă chiar îi place.

Mesajul meu pentru elevi este ca întotdeauna să aibă o gândire pozitivă, să fie ambițioși, să aibă trează în ei setea de cunoaștere, să își aleagă domeniul dorit, nu pe cel impus. Însă cel mai important lucru este să nu renunțe niciodată la visul lor.

Trecerea către vârsta maturității

De cele mai multe ori, tinerii sunt acuzați de lipsă de maturitate, din diverse motive: nu sunt punctuali, nu pot să respecte un deadline, nu își țin cuvântul dat, nu au planuri de viitor etc., etc. însă, nimeni nu se gândește la faptul că procesul prin care o persoană ajunge să se maturizeze are nevoie de timp și de o minte care să știe să profite din plin de fiecare oportunitate.

„Câteodată câștigi, câteodată înveți”

Una dintre persoanele care s-a gândit la procesul atât de important și de apreciat din viața fiecăruia dintre noi este scriitorul John Maxwell, iar ideile sale se regăsesc în cea mai recentă carte a sa: „Câteodată câștigi, câteodată înveți” (Sometimes You Win, Sometimes You Learn). Însă, dincolo de volumul în sine, autorul prezintă câteva situații din viața sa, care i se pot întâmpla oricui și a arătat felul în care se face trecerea de la o greșală la o experiență de viață plină de învățăminte.

Însă, înainte de a le prezenta aici, trebuie să spunem că maturitatea apare și crește înăuntrul unui om mai degrabă de pe urma pierderilor decât de pe urma câștigurilor obținute din diverse situații întâlnite pe parcursul vieții. Cu toate acestea, oamenii fac greșeli tot timpul, suferă pierderi și au parte de experiențe nefericite, însă ele nu îi fac nici mai buni, nici mai maturi sau mai înțelepți. Și atunci, cum facem să dobândim mult dezbătuta maturitate?

În primul rând, suntem atenți la ce spun oamenii de succes despre acest subiect, deoarece reușita lor profesională este cel mai puternic semn al prezenței maturității. De pildă, omul de afaceri Warren Buffett spune: „În viața mea, am făcut destule greșeli, și o mulțime voi face și de acum înainte. Acestea fac parte din regulile jocului. Tot ce trebuie să faci tu este să te asiguri că ies lucruri bune din greșelile pe care le-ai făcut.”

„Să înveți din propriile greșeli este primul și cel mai bun lucru pe care poți să îl faci”

Într-adevăr, să înveți din propriile greșeli este primul și cel mai bun lucru pe care poți să îl faci, dar problema se pune atunci când nu știi cum să faci acest lucru. În această situație, exemplele reprezintă cele mai bune surse de înțelegere a modalității în care funcționează un mecanism. Astfel că John Maxwell ne oferă câteva, pe care le vom ilustra mai jos:

„Atunci când am fost extrem de copleșit de un comentariu pe care îl făceam asupra Bibliei, m-am simțit descurajat, am vrut să renunț, m-am catalogat ca leneș. Cu toate acestea, am continuat să lucrez, am primit ajutor și am dobândit noi metode de a învăța. Doi ani mai târziu, am terminat proiectul. Beneficiul acestei experiențe: m-am redefinit ca tenace și nu am mai permis niciodată ca provocările pe care le întâlnesc atunci când scriu o lucrare să mă împiedice să o duc la bun sfârșit conform programării pe care am făcut-o.”

„Noi metode de a învăța”

Când am făcut infarct, mi-am dat seama că am luat sănătatea ca pe ceva sigur, m-am caracterizat ca fiind nedisciplinat și m-am îngrijorat de ce va aduce viitorul. Cu toate acestea, am permis experienței să schimbe felul în care mă gândesc și în care fac sport. Am început să inot zilnic și să mă definesc ca fiind o persoană disciplinată zona aceasta pentru prima dată în viața mea. Beneficiul: acum am un regim sănătos de viață, care îmi permite să petrec mai mult timp cu soția mea, cu copiii și cu nepoții mei.

Atunci când a murit mama mea, am pierdut singura persoană din viața mea care mi-a dăruit iubire necondiționată în fiecare zi pe parcursul celor șaisizeci și doi de ani ai mei.

M-am simțit complet depășit de situație, copleșit,

pierdut. Câți oameni nu s-au simțit la fel? Însă atunci când am realizat ce dar minunat mi-a făcut viața prin mama mea, am fost recunoscător. Beneficiul: am decis să fiu persoana care dăruiește dragoste necondiționată oamenilor din viața sa.

În momentul în care am pierdut un milion de dolari din cauza unei decizii greșite de afaceri, m-am îmbolnăvit. A trebuit să vindem câteva proprietăți pentru a acoperi datoria și a necesitat să luăm câteva decizii extrem de dificile. M-am certat pe mine însumi fiindcă am fost mult prea neglijent. Beneficiul: am făcut câteva schimbări bune în modul în care luam deciziile și am simțit că devin puțin mai înțelept în urma acestei întâmplări.”

Concluzia care se desprinde din micile povestioare de mai sus este aceea că, dacă vrei să înveți din propriile greșeli, primul pas este să nu te lași copleșit de emoțiile care te învadează în momentul respectiv. Observă cum reacționează oamenii de succes într-un astfel de context și găsește-ți propriul fel de a răspunde ca o consecință a evenimentelor care apar în viață.

Imagine: www.bubblews.com

Cum să eviți situațiile de conflict

Situațiile de conflict sunt atât de prezente în viața fiecărei persoane și apar aproape pe nesimțite, încât mulți oameni nici nu le mai observă cu atenție și le depășesc - cu ușurință sau mai dificil. Fie că este vorba despre chestiuni personale sau profesionale, nicio persoană nu este scutită de asemenea situații.

Nimeni nu este străin de relațiile interumane și, cum spune Charlie Brown, „iubesc omenirea, dar nu îi suport pe oameni”. Deși, unii apologeti susțin că oamenii sunt minunați, de cele mai multe ori relațiile interumane sunt dificile și greu de dezvoltat; iar ironia sorții este aceea că de ele depinde, într-o măsură extrem de mare, succesul sau eșecul unei persoane sau a unei afaceri.

Scritorul John Maxwell, într-una din cărțile sale, a identificat zece principii de care o persoană trebuie să țină cont pentru a evita, pe cât posibil, situațiile conflictuale. Primul dintre ele se referă la a **respecta principiul 101%**, care te îndeamnă să găsești acel 1% pe care îl ai în comun cu interlocutorul tău și să îi acorzi 100% din atenția ta. În sprijinul acestei idei, scriitorul Cullen Hightower afirmă: „Se spune foarte mult de dragul argumentării și prea puțin de dragul acordului”. Astfel, unul din cele mai bune modalități de a răspunde atunci când apare o situație

conflictuală este aceea de a căuta aspecte asupra cărora ați căzut de acord deja, fiindcă aceasta este cea mai potrivită manieră de a trece rapid către rezolvarea conflictului.

Cel de-al doilea principiu, la fel de interesant ca și primul, se referă la a **iubi oamenii mai mult decât propriile opinii**. În aproape 99% dintre situațiile de comunicare, oamenii țin mult mai mult la opiniile lor decât la persoana cu care vorbesc și de aici până la începerea unui conflict nu mai este decât un pas. În momentul în care se face trecerea de la focusarea atenției pe topic la focusarea pe individ, se vor păstra deschise toate liniile de comunicare.

A **da celui alt beneficiul îndoielii** este un lucru pe care nu toată lumea îl face deseori, din diverse motive, fie că este vorba de grabă, de neatenție, de rea-voință sau de orice altceva. John Maxwell ne sugerează ca, atunci când ne evaluăm pe noi înșine, să ne folosim capul, iar atunci când îi judecăm pe ceilalți, să ne folosim inima. Atunci când un om îl acuză pe altul, are nevoie de argumente solide, iar dacă este binevoitor cu sine, este neapărat necesar să fie la fel și cu celălalt, fiindcă altfel ar da dovadă de ipocrizie.

Deși, în timpurile noastre, **flexibilitatea** este una dintre trăsăturile cele mai importante ale unei persoane de succes, întâlnim adeseori oameni care sunt mai puțin flexibili. Faimosul Thomas Jefferson a spus: „În materie de principii, stai nemișcat ca o piatră. În materie de gust, alunecă purtat de curent”.

Într-un timp în care dinamica întâmplărilor din jurul nostru este atât de agresivă, flexibilitatea este una dintre trăsăturile care ne permit cel mai mult să ne urmăm scopurile și să ne îndeplinim obiectivele.

Companiile internaționale care oferă servicii de relații cu clienții urmează cu strictețe o regulă, și anume aceea de a-i **lăsa partenerului de discuții mereu posibilitatea de a ieși din acea stare conflictuală**. Decât să înghesui într-un colț persoana respectivă, fără a-i oferi posibilitatea de a ieși din situația respectivă, mai bine găsești o cale de a o persuadea astfel încât să îți dea dreptate, în final, fără a fi forțat să acționeze astfel.

Un alt principiu, foarte simplu, care este adus în discuție, este acela care îți indică să **îți revizuești atitudinea** deoarece, dacă Marius are o problemă cu Ionuț, Marius are o problemă cu Laura și Marius are o problemă cu Paul, atunci Marius este, în realitate, problema. Așadar, dacă o persoană se vede atrasă, din ce în ce mai des, în situații conflictuale, atunci este momentul să se privească în oglindă și să se întrebe dacă nu chiar el este problema.

Un indemn util, mai ales în cazul situațiilor conflictuale, este acela de a **nu exagera**. În momentul în care apare o situație conflictuală, cel puțin unul dintre interlocutori trebuie să reevalueze, în permanență, situația în care se află și chestiunea în sine. Dacă subiectul discuției aprinse nu este unul de importanță majoră, însă unul dintre cei doi îl tratează ca atare, atunci problema care necesită rezolvare se află în interiorul lor, nu în exterior.

Prima reacție pe care o are fiecare dintre noi atunci când se află într-o zonă de conflict este să devină ofensiv și să simtă nevoia să se apere. Însă, dacă persoana respectivă face un efort, pe moment, și se detașează de situație, atunci își permite ei înșiși să privească lucrurile dintr-o perspectivă ușor imparțială, cu detașare, și poate face un efort pentru a estompa sau chiar a împiedica dezvoltarea conflictului.

Desigur, sunt multe persoane care preferă mai degrabă să fugă din fața unui conflict decât să îl înfrunte. În mod inevitabil, fie că vrem sau nu, cu toții vom intra în conflict cu alte persoane fiindcă celălalt de lângă noi are o personalitate diferită, un mod de a gândi diferit, alte dorințe și alte credințe decât noi, deci primește conflictul. De aceea, decât să fugi de o astfel de întâmplare, mai bine o înfrunți și găsești rapid o modalitate de rezolvare care să fie benefică pentru ambele părți.

De altfel, conflictele reprezintă o parte reală din viața noastră. De bună seamă că cele de mai sus nu oferă o rezolvare pentru fiecare situație care poate apărea, însă pot fi considerate niște guideline-uri clare și utile în cele mai multe dintre cazuri. Singura modalitate în care o persoană are de câștigat de pe urma lor este să aibă o abordare sănătoasă și constructivă și să nu se lase condusă de emoții.

Imagine: janiebehr.com
Sursă: www.johnmaxwell.com

Lucruri pe care nu trebuie să le împărtășești cu colegii de muncă

Fie că are deja un job sau că este în căutarea unuia, oricine ar trebui să știe o serie de lucruri care nu se împărtășesc niciodată cu ceilalți colegi la locul de muncă. Cauzele pentru care acest lucru este recomandat sunt multiple, plecând de la faptul că devii expus și vulnerabil față de ceilalți, până la acela că se pot crea situații neplăcute sau chiar conflicte. Principalul motiv pentru care unele informații trebuie păstrate pentru sine este acela că, aproape de fiecare dată, informațiile sunt transmise mai departe, fiindcă oamenilor, oricât ar nega, le place să împărtășească tipul acesta de lucruri.

În primul rând, nu ar trebui să vorbești despre **bani sau despre salariu**, dovadă că există o clauză contractuală care face salariul să fie confidențial. Cum îți negociezi tu salariul sau cum o face altcineva îl privește strict pe individ în cauză. Împărtășirea acestor informații nu face decât să creeze gelozii sau resentimente inutile și poate conduce către ruina unor relații colegiale sau de amicitie. Aceeași regulă se aplică și atunci când vine vorba despre banii dați pe mașină, pe gadget-uri sau pe excursii.

Altă categorie de lucruri despre care ar fi mai bine să nu amintești este **relația amoroasă** pe care o ai, fie că te face să te simți fericit sau nefericit. Pe lângă faptul că te face să fii extrem de vulnerabil și ușor de pus într-o situație dezagreabilă, viața personală se numește astfel fiindcă trebuie ținută pentru sine.

La fel de bine nu este cazul să vorbești despre cât de mult **alcool** ai consumat în week-end sau cu o seară înainte, chiar dacă te resimți după petrecere sau îți se vede mahmureala pe față. Chiar dacă printre bărbați există

tendința de a se lăuda cu astfel de lucruri, să povestești astfel de lucruri la serviciu este complet neprofesional.

În aceeași categorie intră și subiectul **politică**. Pe lângă faptul că politica nu are nimic de-a face cu o companie, să mărturisești viziunea ta de stânga sau de dreapta nu face decât să fi catalogat cu diferite etichete sau să crezi situații conflictuale. Aparținerea politică sau critica adusă ultimelor decizii politice sau unor parlamentari trebuie să rămână subiecte de discuție la o întâlnire cu prietenii.

Subiecte de tipul **religie și glumele pe bază de discriminare** trebuie și ele evitate. În primul rând, pentru că acestea reprezintă niște subiecte foarte delicate, care îl pot leza pe colegul de muncă foarte ușor și profund, deoarece credințele unei persoane reprezintă ceva foarte intim și prețios. Iar în ceea ce privește bancurile bazate pe discriminare de sex, de gen sau un alt tip de discriminare chiar pot să jignească pe cineva, lucru care poate să îți atragă niște consecințe grave.

În companiile americane însă, - și, din ce în ce mai mult, și în România - a apărut tendința de a nu împărtăși cu ceilalți colegi de serviciu **contul de Facebook**. De ce? Motivul este simplu: dacă un prieten al prietenului tău publică niște fotografii nu tocmai decente, atunci cine le va vedea, te va asocia, în mod firesc, cu ele. Acest lucru îți poate aduce mari dezavantaje în ceea ce privește imaginea de profesionist la locul de muncă pe care îți dorești să o ai, iar ceea ce ai construit într-un interval de timp poate fi ruinat dintr-un lucru stupid. Pentru persoanele de la serviciu, cel mai util este să folosești LinkedIn, fiindcă acolo nu pot apărea elemente care să îți

influențeze negativ imaginea sau cariera.

Nici **detaliile medicale** nu ar trebui să constituie subiectul discuțiilor de la birou, oricât de mult ai fi de tentat. Medicii nu au dreptul de a oferi informații despre un pacient presei din același motiv: ele sunt extrem de personale și, prin urmare, confidențiale. Pe lângă faptul că poate unora nu le place să fie puși în postura de a asculta povești despre boli și tratamente, chestiunea aceasta este mult prea intimă pentru a fi discutată la serviciu.

Ultimul lucru pe care ar trebui să nu îl discuți în prezența colegilor de serviciu este faptul că **ești în căutarea unui nou loc de muncă**. Oricât de nemulțumit ai fi la cel actual, nu-ți comunica nemulțumirea, fiindcă ea va ajunge mai departe și te va pune într-o situație neplăcută. Dacă te gândești să îți schimbi job-ul, întreprinde demersuri în acest sens cu mare discreție.

Sursă: www.linkedin.com
Imagine: philipmorkel.ca

